

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321200372
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8321200372.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v spore žalobkyne: E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, XXX XX A. R. P., zastúpenej JUDr. Jurajom Špirkom, advokátom, Nerudova 6, 040 01 Košice, proti žalovanému: D., I., so sídlom N. XXXX, XXX XX I., X.: XX XXX XXX, zastúpenému JUDr. Jánom Martincom, advokátom, Werferova 1, 04 011 Košice - Juh, v spore o vydanie vecí, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 11C 775/2001-158 zo dňa 01.12.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie vo výroku II..
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie vo veci samej a žalovanému vo vzťahu k žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.
2. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že pôvodný žalobca sa žalobou doručenou súdu 07.06.2021 domáhal vydania hnuiteľných vecí. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom odvolacieho súdu. Na základe návrhu bola povolená obnova konania v tejto veci, pričom v priebehu konania po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o povolení obnovy konania bolo zistené, že pôvodný žalobca zomrel, čím stratil procesnú spôsobilosť. Na výzvu súdu žalobkyňa oznámila, že chce pokračovať v konaní. Následne žalobkyňa zobrala súhlas s pokračovaním v konaní na strane žalobcu späť s poukazom na to, že bolo prejednané dedičstvo po pôvodnom žalobcovi, pričom predmetom dedičstva nebol predmet žaloby.
3. Žalovaný súhlasil so späťvzatím súhlasu na pokračovanie v konaní, pričom tento úkon žalobkyne považoval súd prvej inštancie podľa jeho obsahu za späťvzatie žaloby, a preto konanie zastavil.
4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 257 CSP, pričom ako dôvod hodný osobitného zreteľa považoval skutočnosť, že žalobkyňa ako právny nástupca pôvodného žalobcu po zistení, že predmet tejto žaloby nebol predmetom dedičského konania zobrala svoj súhlas s pokračovaním v konaní späť. Súd prvej inštancie považoval za nespravodlivé, aby žalobkyňa mala znášať náhradu trov konania, ktoré nezavinila.
5. Proti uzneseniu vo výroku o trovách konania bolo podané odvolanie zo strany žalovaného, ktorý namietol, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Po smrti pôvodného žalobcu bolo možné v obnovenom konaní pokračovať len so súhlasom jeho právneho nástupcu, pričom súhlas bol daný žalobkyňou. Ostatní právni nástupcovia súhlas nedali, a preto nezavinili trovy obnoveného konania. Práve pre vyjadrený súhlas žalobkyne sa mohlo a muselo v konaní pokračovať až do odvolania súhlasu a v tomto dôsledku bolo nariadené pojednávanie. Za odvolanie súhlasu so

vstupom do konania na strane žalobcu nemožno sankcionovať žalovaného tým, že mu nebude priznaná náhrada trov konania.

6. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že toto odvolanie je nedôvodné a ničím nepodložené. Poukázala na to, že pôvodné konanie o vydanie vecí bolo právoplatne skončené rozsudkom v prospech jej právneho predchodcu. Následne bola povolená obnova konania, pričom v tomto konaní bola úspešná protistrana, ktorá mala nárok aj na náhradu trov konania, čo bolo splnené. Poukázala na to, že medzi jej právnym predchodcom a protistranou bolo viacero súdnych sporov, kedy bola žiadaná obnova konania vo vzťahu k jej otcovi, ktorý už v tom čase bol nebohý. Cieľom týchto konaní bolo len získať finančný prospech z trov konania. Po tom čo zobrala späť súhlas s pokračovaním konania na strane žalobcu po prejednaní dedičstva po nebohom otcovi, súd prvej inštancie správne posúdil aspekty vzniku a priebehu tohto sporu s tým, že žiadne trovy by pre protistranu nevznikli, ak by nepodával na súd nezmyselné žaloby. Z týchto dôvodov navrhla, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok, respektíve priznal žalobkyňi náhradu trov konania.

7. Žalovaný vo svojej replike k podaniu žalobkyne uviedol, že jediným dôvodom vzniku trov konania bolo konanie žalobkyne, ktorá sa na rozdiel od ostatných dedičov rozhodla pokračovať v konaní a zároveň bola aj právne zastúpená. V danej veci nie je žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa na strane žalobkyne, a preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie nesprávne.

8. Ďalšie vyjadrenia strán sporu v odvolacom konaní predložené neboli.

9. Správne v prejednávanej veci súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 257 CSP a nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov konania.

10. Podľa ustanovenia § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (pozri k tomu napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MCdo 17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2010 či sp. zn. 3MCdo 46/2012) nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

12. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov.

13. V danom prípade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v prejednávanej veci sa jedná o majetkový spor, kedy v zmysle § 63 CSP je súd obligatórne povinný v konaní pokračovať, ak je to objektívne možné, teda ak existujú dedičia, prípadne tí, na ktorých prešlo v dedičskom konaní právo alebo povinnosť. V danom prípade teda ide o pokračovanie v konaní z dôvodu straty procesnej subjektivity pôvodného žalobcu. Je nepochybné, že žalobkyňa bola právnou nástupníčkou pôvodného žalobcu, pričom to, že sa definitívne vyjadrila ku otázke skutočnosti, či chce pokračovať v konaní až po právoplatnom skončení konania o dedičstve po jej právnom predchodcovi, podľa názoru odvolacieho súdu odôvodňuje záver o nepriznaní trov konania sporovými stranami.

14. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno podľa názoru odvolacieho súdu subsumovať aj situáciu v prejednávanej veci, kedy právny nástupca pôvodného žalobcu, ktorý stratil spôsobilosť byť účastníkom konania v závislosti od výsledku dedičského konania zmenil svoj postoj a nežiadal pokračovať v konaní. V takomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu aj vzhľadom na viacero sporov medzi sporovými stranami je dôvodné, aby si strany sporu niesli trovy konania samostatne, a preto považoval za dôvodné potvrdiť napadnutý výrok o trovách konania.

15. S poukazom na tieto skutočnosti potom odvolací súd rozhodol aj o trovách odvolacieho konania s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 257 CSP tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).